

[Energiministeren]

så vil han se, at et indenlandsk brændsel som f.eks. kul ikke er afgiftsbelagt, hvorimod f.eks. olie, som overvejende er indført brændsel, er belagt med afgift. Jeg tager det kun som et eksempel på, at den situation, vi lever med, konkurrencen mellem forskellige energiformer på det danske område, efter mit bedste skøn også er gældende inden for EF-området. Jeg er ikke i forbindelse med drøftelser om EF-politik – det har vi jo regelmæssigt i Ministerrådet – stødt på det problem, hr. Maisted rejser.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Jeg kan altså forstå, at både ministeren og jeg er uvidende på det område. Så vil jeg bede ministeren om at afklare det.

Riishøj (SF):

Jeg skal heller ikke bidrage til at forlænge debatten meget, blot konstatere med tilfredshed, at det kun er fremskridtspartiet, der her i tinget hæmningsløst blokerer dette projekt. Der er stor uenighed om det på mange andre områder, men ud fra det synspunkt er det tilfredsstillende, at vi får vedtaget denne dagsorden.

Der blev nævnt ordet frihed. Vi ved, hvordan fremskridtspartiet definerer det. Vi mener, at der også er noget, der hedder samfundshensyn, noget, der hedder betalingsbalancehensyn, forsyningshensyn og miljøhensyn. Der er altså i ethvert samfund nogle begrænsninger. Det, fremskridtspartiet forestiller sig, er vel, at alle kan vælge frit, men de multinationale bestemmer. Det er logikken i fremskridtspartiets energitanker.

Ministeren nævnte, at jeg var i udgangen af emnet i min indledning. Det vil jeg nu afvise. Gasprojektets rentabilitet afhænger i høj grad af, hvordan man forholder sig til andre dele af energiforsyningen. Hvis man meget kraftigt sætter på etablering af kulfyrede kraftvarmeværker, kan det bestemt skade gasprojektet, så der er helt afgjort en sammenhæng.

Der er selvfølgelig også en sammenhæng mellem, hvordan man behandler de forskellige energiforsyningsselskaber herhjemme. Man kan ikke lægge voldsomme bånd på D.O.N.G. isoleret og give de andre selskaber meget stor frihed. Det forvrider ganske sim-

pelt vores energistruktur. Derfor er der en sammenhæng, og det er på udmærket måde understreget i D.O.N.G.s redegørelse.

Vi afviser – det må være indlysende – fremskridtspartiets dagsorden. Det er den sædvanlige demonstrationsdagsorden, vi får gentaget, men som jeg nævnte indledningsvis, er det glædeligt, at vi dog i folketinget kan afvise den med et massivt flertal.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden af Poul Nielson (S), Annelise Gotfredsen (KF), Lenart Larson (V), Riishøj (SF), Emmert Andersen (CD), Lone Dybkjær (RV), Waldorff (VS) og Steffensen (KrF) (se foran) vedtoges med 100 stemmer mod 11 (FP og Thorndahl (UP)).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden af Maisted (FP) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 89:

Forslag til lov om ophævelse af lov om rigshospitalets styrelse.

(FremSAT 30/11 83).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Helle Degn (S):

Den socialdemokratiske gruppe må sige, at vi synes for det første, det er under al kritik, at undervisningsministeren fremsætter et lovforslag, som han ikke selv skal administrere. Derfor forstår vi egentlig ikke dette hastværk. For det andet synes vi, det er ganske besynderligt, at undervisningsministeren fremsætter et lovforslag, som førstebehandles i dag, og som reelt har 6 dages muligheder for at blive behandlet i folketinget. Undervisningsministeren foreslår ikrafttrædelse pr. 1. januar 1984, altså reelt 6 dage til at arbejde med forslaget i. Det er forhold, vi må tage